

Publicerad 2011-10-16 23:37 av Filosofen2

Barndomslösa människor

I mina djupaste gömmor
finner jag mina tankar
nedskrivna i
noveller.

Ser hur dystra de var då, ser
hur våldet mina dåvarande
dagar omfamnade mig
präglade texternas grund.

Välskrivna, gömda, så
ingen kunde läsa.
Vågade inte tro mina
tankar då kunde ge
någon något.

Lyste då jag vågade
öppna mappen, tog
luntan och rensade upp
i den röra de låg.

Tappar räkningen efter
sida 53, hur kunde mina
noveller bara ligga?
Än idag präglas
min osäkerhet inför
det skrivna ordet, än idag
finner mina tankar
längtan att vinna
större publik.

Önskan jag haft sen alltid att
få leva fri, fri som
den själ min kropp bär.
Inga fängelsen, inga
bojor, bara fri då
skapandet tar form.

Mörk ondska, blodstänk

längs skåpluckor
och små ofrivilliga
barndomslösa tvingas vittna
till den fasansfulla
mardröm som ska kallas
barndom.

Då mina ögon möter historien
brister hjärtat ut i skrik.
Mitt inre barn, hoppar
ilsket runt, då minnen åter
möter verkligheten.

Hatet från mammor, då
söner inte kan ses,
alkoholens verkan öppnar
hopplöshetens grund.

Ingen ser, ingen hör,
bara ödets vägar styr dessa
karaktärer, då tangentbordet
brinner, likt elden.

Tyvärr bygger mina noveller
på sanningen, sanningen
jag själv vittnat till.

Barndomslösa människor
längtar livet igenom efter
barndomen, de aldrig
fick.

Barndomslösa människor
förstås sällan, anses bara
misslyckade utan framtid.

Att behöva växa upp innan
man föddes, att aldrig få
känna en moders kärlek
att aldrig ha någon vid sin
sida, då prov eller annat
behövs hjälpas med.

Osynlig då vuxna stänger
dörren, osynliga då
ingen ser, ingen vill
höra, ingen bryr sig.

Vem kan då kräva att
barndomslösa
människor kan bli trygga?
Samhällets ögon skär sönder
sköra själar, då
anpassning inte klaras.
Orden tappas, känslan
försvinner, hoppet rinner ut
då ingen bryr sig.

Den enda barndomslösa barn litar på
är förövaren, då de inte
mött annat.

Barndomslösa människor förblir
barndomslösa,
eftersom de bestulits.

Trasiga minnen förföljer
barndomslösa
livet ut. Öppnar porten till
destruktiva vägar om aldrig
uppmuntran ges.

Novellerna önskar jag aldrig
hade behövts skrivas, inte heller
barndomslösa texter, då jag kan
önska barn hade en enda rätt.

Få vara barn, ha sin uppväxt och bli älskade!!!!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Filosofen2 med Poeter.se id #35739 innehar upphovsrätten